Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26237
Copyright: Admont, Benediktinerstift

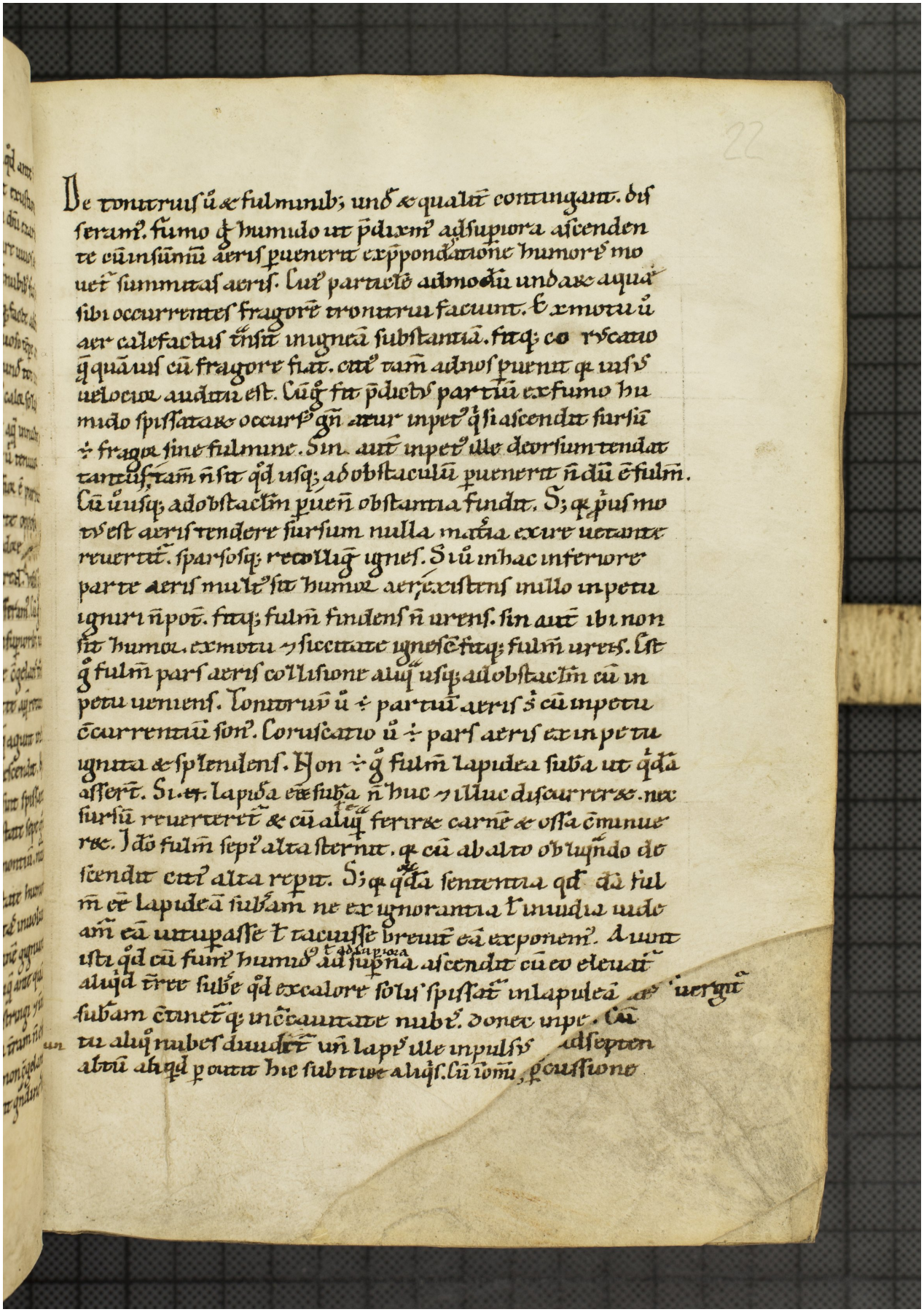

De tonitruis ũ & fulminib; unde & qualiter contingant. dis
seram. fumo & humido ut pdixem. adsupiora ascenden
te cũ insũmũ aeris puenerit expponderatione humoris mo
uet summitas aeris. Cui particlis admodũ undare aquae
sibi occurrentes fragorem tronitrui faciunt. Ex motu ũ
aer calefactus tnsit in ignea substantia. fitq; co ruscatio
q̃ quãuis cũ fragore fiat. citius tamen adnos puenit q uis
uelocior auditu est. Cũ ũ fit pdictis partibus ex fumo hu
mido spissatae occurs gnatur inpetus q si ascendit sursũ
÷ fragor sine fulmine. Sin autem inpetus ille deorsum tendat
tantũs, tamen ñ sit qd usq; ad obstaculũ puenerit ñ dũ ē fulm.
Cũ ũ usq; ad obstaculũ pueñ obstantia fundit. S; q pius mo
tus est aeris rendere sursum nulla matia excurrentes
reuertit. sparsosq; recollig ignes. Si ũ in hac inferiore
parte aeris multus sit humor aer existens nullo inpetu
ignuri ñ pot. fitq; fulm findens ñ urens. sin autem ibi non
sit humor. ex motu ⊸ siccitate ignes fitq; fulm urens. Est
q̃ fulm pars aeris collisione aliq usq; ad obstaculũ cũ in
petu ueniens. Tonitruũ ũ ÷ partũ aeris s cũ inpetu
ē currentũ son. Coruscatio ũ ÷ pars aeris ex inpetu
ignita & splendens. Non ÷ q̃ fulm lapidea subta ut qdã
asserit. Si ex lapida ere subta ñ huc ⊸ illuc discurrere. nec
sursũ reuertere & cũ aliq ferire carnẽ & ossa ẽminuere
re. Idõ fulm sepe alta sternit. q cũ ab alto oblique de
scendit citius alta repit. S; q qdã sententia qd dã ful
m ē lapideã subtam ne ex ignorantia t inuidia uide
am eã uitupasse t tacuisse breuit eã exponem. Aiunt
isti qd cũ fum humo ad supna ascendit cũ eo eleuat
aliqd terre subte qd ex calore solis spissat in lapidea ac uergit
subam ẽtinet q in ẽcauitate nubis. donec inpe. Cũ
tu aliq nubes diuidit un lapis ille inpulsus adseptem
abtũ aliqd pouit hic subtrue aliqs. Cũ iõmũ, p cussione